

[Landbrugsministeren.]

lejeniveauet ude i landkommunerne, og dermed har den indirekte i virkeligheden hjulpet alle.

Så blev det nævnt, at der, efterhånden som der blev færre og færre landbrug, var en betydelig reserve i de beboelsesejendomme, der var på landet. Jeg erkender, at enkelte af dem er udmærkede boliger. Der er andre, der kan blive udmærkede boliger, hvis der bliver ofret tilstrækkeligt på dem, men hvis man undersøger kvaliteten af størsteparten af de smålandbrugsejendomme, der nedlægges og lægges sammen, så vil man gøre den opdagelse, at for hovedpartens vedkommende er bygningerne udtjent, og det både når det drejer sig om beboelsesbygningerne og avlsbygningerne, så en stor procent af dem kan aldeles ikke henregnes til den kategori, der siges at være fortræffelige arbejderboliger.

Juul Madsen: Jeg tog ikke i min tale stilling til, hvorvidt dette boligbyggeri havde gjort sin gavn tidligere. Jeg antydede vistnok, at også jeg var af den opfattelse, og jeg vil da gerne bekræfte over for ministeren, at jeg mener, der har været perioder, hvor befolkningsstrukturen var sådan i landkommunerne, hvor lønhøjden var sådan i landkommunerne, at denne lovgivning kunne være forsvarlig og rimelig. Men jeg ved lige så godt som landbrugsministeren, at lønforhøjelserne gennem de senere år har ført landbrugets arbejdere — og dermed også andre arbejdere på landet — op på et lønniveau, der, når alle forhold tages i betragtning, er det samme som byarbejderens, og så må det også være rimeligt, at en særlovgivning hører op, navnlig når det drejer sig om en lovgivning, der virker så tilfældigt som denne.

Jeg er ganske overbevist om, at spørgsmålet om placeringen af huslejen har betydet umådelig lidt i de år, der er gået; derimod er der for mig ingen tvivl om, at vi fremover har en boligreserve i mange gode boliger, mange flere end dem, vi kunne bygge, selv om ministeren stillede mange flere penge til rådighed — og det vil jeg have min opmærksomhed henvendt på i forbindelse med denne sag. Det vil kunne spare folketinget for nogle penge og klare boligproblemet ude på landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 100 stemmer mod 35; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 4-8 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 90 stemmer mod 10; 37 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges med 128 stemmer mod 9; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, således ændret, og §§ 2-6 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folketingsvalg i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 116) findes i tillæg A. sp. 1377, fremsættelsen i tidenden sp. 3434).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Lovforslaget har tre formål: for det første at bringe den grønlandske valglov i overensstemmelse med den revision, der er sket i indeværende samling af valgloven for det øvrige Danmark. For det andet at gennemføre muligheden for, at også grønlænderne kan stemme pr. brev; det har de ikke kunnet tidligere, men som følge af udviklingen i den postale kommunikation mener man nu, at der ikke vil være